

da občutim v sebi le eno veličast vesoljstva tihega

da občutim v sebi le eno veličast vesoljstva tihega

Letalski napadi na Afganistan, ki so v trenutku pisanja tega sestavka v polnem teku že tretji teden zaporedoma, so v določenem pogledu povsem nov "izziv" za ameriško upravo. Prvič od leta 1776, ko so se ameriški revolucionarji otreli angleškega vpliva, so namreč prebivalci ZDA, z napadom na WTC in Pentagon, zaznali močno ogroženost in nevarnost kar "doma". Eden od glavnih (psiholoških) ciljev napada na Afganistan je torej tudi ponovno prepričati Američane, da je njihova država še vedno trden, neuničljiv in edini opornik zahodne civilizacije ter celotnega sveta. Ta cilj se po mojem mnenju simptomatično kaže že v nazivu, ki si ga je ameriška administracija izbrala za vojaški poseg. Po nesrečni in neustrezno izbrani "Neskončni pravici" se je namreč ameriški predsednik odločil za "Enduring freedom - Trajno svobodo".

Na prvi pogled je morda nejasno, zakaj se mi zdi tako poimenovanje simptomatično za to vojaško akcijo in bolj splošno za ameriško zunanjo politiko. Menim pa, da bom razumljivejši, če pojasnim, da pojem "Enduring freedom - Trajna svoboda" lahko beremo kot "Enduring security - Trajna varnost". Svoboda,

ki bi jo morala prinesiti vojna proti terorizmu, je pravzaprav svoboda pred islamskimi fundamentalisti ali, drugače povedano, zadostna varnost pred muslimanskimi skrajneži. Nadaljnja stopnja takega izvajanja nas pripelje do ugotovitve, da Američani v tem primeru (podzavestno) enačijo pojma svobode in varnosti. To potrjuje tudi Protiteroristični zakon, ki ga je predsednik ZDA George W. Bush podpisal 25. oktobra letos. Omenjena odredba, ki je bila v kongresu sprejeta v rekordno kratkem času (6 tednov), daje FBI-ju nova pooblastila pri prisluškovanju in elektronskem nadzoru. Stanovalec Bele hiše je podpisani ukrep tako le komentiral: "Zakon je pomemben korak za zmago nad teroristi, saj ščiti ustavne pravice vseh Američanov." Strah je torej prebivalcem ZDA tako zlezel v kosti, da so pripravljeni odpovedati se svoji najosnovnejši svoboščini, ki je od vedno zaščitni znak ameriškega kapitalizma: svobode do zasebnosti.

Prav v tej točki postaja stičišče med kapitalističnim pojmovanjem svobode in varstvom zasebnosti zelo očitno. Pojem "biti svoboden" se namreč v ZDA razlaga v glavnem kot (gospodarsko) neodvisnost od drugih. Vsak posameznik je zaprt v svojo zasebnost. Njene meje je drugim strogo prepovedano prestopiti: vsak Američan ima, ob predhodnem opozorilu, pravico streljati na ljudi, ki so neavtorizirano vstopili na njegovo zemljiško posest. V svojem "privatnem kotičku" si ljudje v ZDA gradijo vsakdanje življenje in uspeh.

Iz takega sklepanja zglada ravnodušnost ameriške javnosti na Protiteroristični zakon, ki očitno posamezniku zelo omejuje pravico do zasebnosti, dokaj nenavadna. Razlago za to je po mojem mnenju mogoče iskati prav v preplahu, ki ga je povzročil 11. september. Islamski kamikazi najprej in pisma s sledovi antraksovih praškov kasneje, so namreč prvi "sovražniki", ki jim je uspel vdor v ZDA. Ker ljudje tega niso še nikoli doživeli, je bil občutek ogroženosti tako močan, da so brez večjih nasprotovanj pristali na kratenje svojih svoboščin. Varnost svoje zasebnosti so v tem trenutku poznanjili in jo žrtvovali na oltarju varnosti domovine. Celotno državno ozemlje je postalo neke vrste zasebnost vsakega Američana in to zasebnost je treba na vsak

(dalje na 2. strani)

LETALSKI NAPADI NA AFGANISTAN

»God bless America, we bless Afghanistan«, fotografska kompozicija (Matej Susić)

RAST 07
november 2001

VSEBINA

Uvodnik	1
Prometejev ogenj	2
MOSP&Klub	3
www.mladi.com	4, 6
Pika na	5
Priročnik za zapeljavalce	7
Literatura	8
Pismo uredništvu	8

RAST,
mladinska priloga
Mladike,

34133 Trst,
ul. Donizetti 3

rast_mladika@hotmail.com

Pripravlja
uredniški odbor mladine

Pri tej številki so
sodelovali: Andrej Černi
Primož Šturman, Erika
Sancin, Ivana Gantar,
Sara Magliacane, Zulejka
Paškulin, Brada Susić,
Veronika Sossa in Bred
Sosić.

Številko je uredila
Jadranka Cergol

Oblikoval
Matej Susić

Trst, november 2001

Tisk Graphart snc
Obalna cona Dolina
507/10 - Trst
tel. 040/8325009

način ščititi pred tujim vdorom - islamskimi skrajneži.

Družboslovka Hannah Arendt se je v eseju Svoboda in politika ubadala s problemom različnih vidikov in razumevanj svobode. Ona sama trdi, da tega pojma ni mogoče razumeti na ameriški način. To, s čimer se ponašajo v ZDA, po njenem mnenju ni prava svoboda, temveč "instanca, ki mora varovati življenjski proces in življenjske

interese družbe in posameznikov." Enačenju svobode in varnosti po Arendtovi manjka tisti bistveni element, ki najbolj označuje "pravo" svobodo, t.j. sposobnost delovanja. Aktivni pristop do svobode je po njenem mnenju pravzaprav *conditio sine qua non* za razumevanje tega kompleksnega pojma. Totalitarne oblasti, ki želijo odpraviti svobodo, ne smejo preprečiti posameznikom samo javnega izražanja njihovega mnenja, združevanja v strankah ali drugih organizacijah. Po Arendtovi morajo obenem "preprečiti mišljenje, hotenje, izdelovanje, kajti vse te dejavnosti implicirajo delovanje in s tem svobodo"... "Tiranije vključujejo človeka v družbeno-zgodovinski tok, da sploh nima več želje, da bi ta avtomatski tok zaviral. Sredstva, ki to omogočajo, so zunanja prisila terorja in notranja prisila ideološko obarvanega mišljenja". S takim izvajanjem Arendtova opredeli totalitarizem oz. negacijo svobode v smislu

Orwellovega romana 1984. INGSOC, kot se totalitarizmu pravi v omenjenem romanu, posameznikom pere možgane, jim vsiljuje nove dogme, "uspešno" spreminja tudi absolutne resnice. Odločilno sredstvo za doseg tega cilja je mehanizem Velikega brata, s pomočjo katerega sistem lahko povsod uspešno nadzira, vidi in posluša vsakega posameznika 24 ur dnevno.

Menim, da sem na tej točki sklenil krog svojega izvajanja: prišel sem namreč spet na tisto izhodišče, s katerim sem začel pisati ta sestavek. Mar ni mehanizem Velikega brata zelo soroden Protiterorističnemu zakonu, ki ga je predsednik Bush podpisal 25. oktobra? Ali se človeštvo ne zaveda, da se na tak način svet vse bolj spreminja v Benthamov Panoptikon, v središču katerega sedijo najmočnejše državne administracije Zahodnega sveta, ki z lahkoto nadzorujejo dogajanje okoli sebe?

Andrej Černic

»Ground Zero« po 11. septembru je skupaj z bioterrorizmom dal povod za protiteroristični zakon.

PROMETEJEV OGENJ

Zadnje čase je v zamejstvu dvignil veliko prahu popis prebivalstva, ker je zavod Istat pripravil popisne pole samo v italijanskem jeziku. V slovenščini so bila prvotno na razpolago samo navodila za pomoč pri izpolnjevanju.

Najprej bi povedal, da popis prebivalstva ni nikakršna "novost", saj se ponavlja vsakih deset let, zato se mi zdi precej čudno, da naše organizacije in slovenski župani niso posegli pri pristojnih oblasteh pravočasno, ampak ko je bilo že prepozno. Izkušnje

namreč kažejo, da se ne gre zanesti na birokracijo. Nekateri so

namigovali, da nas je sedanja vlada "kaznovala",

ker smo se Slovenci na parlamentarnih volitvah masovno odločili za Oljko. Tudi ta trditev je precej iz trte izvita, ker so se priprave na

popis začele, ko je bila na vladi levosredinska koalicija s premierom Amatom.

Končno so po odločnem posegu predstavnikov manjšine in tudi italijanskega predsednika Ciampija slovenske popisne pole na razpolago. Nekateri so jih že dobili v roke, drugi jih bodo v najkrajšem možnem času.

Ti dogodki pa so ponovno pokazali, da je tako imenovani "zaščitni zakon", ki so nam ga prikazovali kot neke vrste univerzalno zdravilo za vse manjšinske probleme zaenkrat mrtva črka.

Primož Šturman

KOMENTAR K POPISU PREBIVALSTVA

Prijatelji, čaka nas nova zabava! Izбира za mladinski manjšinski Youth Leader's Seminar je padla ravno na mesto Trst. YEN je mladinska evropska organizacija, ki združuje mlade nekatere najbolj znanih evropskih manjšin, kot so južni Tirolci, Finci na Švedskem, ruski Nemci, naši znanci Frizijci, Sudeti, lužijški Srbi, koroški Slovenci, Slovenci iz Italije itd.

ki se rodi v severno-zahodnih gorah Slovenije in piha proti Tržaškemu zalivu.

Namen seminarja EUROBURJA je, da se vsi člani udeležijo

YOUTH LEADER'S SEMINAR »EUROBURJA«

Člani YEN-a se sestajajo dvakrat na leto in vsakič v drugem kraju; zdaj imamo končno tudi mi priložnost, da pokažemo svetu kakšni smo mi, Slovenci iz Trsta.

Seminar EUROBURJA je trajal skupno tri dni, od prihoda na četrtek zvečer, 8. novembra, do odhoda na nedeljo, 11. novembra in je bil namenjen vsem mladim, ki so vključeni v vodenje različnih mladinskih organizacij. Za seminar smo izbrali simbolično ime »EUROBURJA«, s katerim smo hoteli poudariti, da smo mi mladi tako močni in živahni praktično brez meja, kakor naš značilni veter,

YOUTH LEADER'S SEMINAR
EUROBURJA
TRST/TRIESTE 8-11 NOV 2001

različnih delavnic in se seznanijo z različnimi kulturami in navadami, po drugi strani pa se naučijo nekaj novega in primerjajo ter spoznajo razlike med evropskimi organizacijami; predvsem pa, in to je najvažnejše, spoznajo nove prijatelje. Zaenkrat ne poznam še nikogar, ki bi si izpustil tako priložnost!

Seminarja se je udeležilo skupno okrog 60 ljudi, in sicer od dveh do šestih članov iz vsake organizacije članice YEN-a, poleg teh pa še nekaj zunanjih gostov.

Udeleženci so prespali v tržaškem Youth Hostel. Prvi dan je bil posvečen delavnicam - bilo jih je kar precej! Drugi dan je zjutraj

potekalo glavno zborovanje YEN-a, popoldne pa je sledil izlet po Krasu. Zadnji dan pa je na žalost ogled mesta odpadel.

Člani MOSP-a se iskreno zahvaljujemo krovnicima organizacijama SSO in SKGZ, Študentski organizaciji univerze iz Ljubljane, Slovenski Skupnosti, Zadrugi kraški banki in Cremcaffé za finančno podporo, brez katere ne bi mogli seminarja izpeljati. Z uspehom dogodka smo zelo zadovoljni, ker naš namen je bil, da predstavimo slovensko manjšino, in to z upanjem, da bodo tudi drugi sprejeli našo kulturo in navade in... da nas bodo še naprej cenili kot dobre prijatelje!

Erika Sancin

Desno zgoraj: kuharska delavnica, v kateri so se naučili nekaj tipičnih slovenskih in italijanskih receptov.

Spodaj: veselo vzdušje, malo glasbe in dobra kapljica med večerjo v agroturizmu.

Desno: napad Talibanov?... Ne, zmrznjena Mateja. (foto Kiki)

V krogu Glasbene matice je prišlo do zamisli, da bi med višješolsko mladino zaživel mešani pevski zbor. Sestavljali naj bi ga pretežno dijaki višjih šol, pa tudi mladi nekako do petindvajsetega leta starosti. Pobuda je sicer v začetku naletela na izreden odmev in zanimanje, saj se je prijaviło okoli sedemdeset dijakov, žal pa je večina teh kmalu opustila svoje namene bodisi zaradi neusklajenosti urnikov vaj, bodisi zaradi preskromnega navdušenja. Profesorica Aleksandra Pertot je na vseh višjih šolah v spremstvu Iztoka Cergola predstavila to zborovsko zamisel, ki naj bi spadala v okvir evropskega projekta Interregg in predvideva izmenjavo mladinskih zborov različnih evropskih držav. Sama bi vodila zbor v okviru Glasbene matice z občasnim sodelovanjem Iztoka Cergola, ki je sicer v lanskem letu pripravil orkester in zbor višješolcev za skupno Prešernovo proslavo v Kulturnem domu.

Vsi zainteresirani pevci in pevke so se zbrali v četrtek

18. oktobra v prostorih Glasbene matice v Rojanu in tako je zbor s svojo zborovodkinjo začel s svojimi prvimi koraki. Na prvi vaji se je sicer zbralo okoli trideset dijakov, vendar je že začetna slika pokazala pomanjkanje fantovskih glasov in prav ta hiba predstavlja nekako šibko točko delovanja zbora.

VIŠJEŠOLSKI ZBOR

Profesorica Pertotova je vsem prisotnim najprej na kratko prikazala, kako bo delo potekalo in kateri so prvi zastavljene cilji. Med temi naj bi bil najprej na sporedu decembrski božični koncert v okviru Glasbene matice. Po tej kratki predstavitvi programa pa se je končno tudi za pevske vaje prižgala zelena luč: najprej so pevci nekako "telovadili" in se s tem sprostili ter dobili svoj pravi položaj za pevsko tehniko. Tej kratki telovadbi je sledila vokalna vaja, s katero si

je profesorica lahko ustvarila pregled glasov svojih pevcev in pevk, nato pa smo vsi skupaj zapeli kratek angleški kanon. Na koncu so nekateri dijaki ostali na avdiciji, zborovodkinja je poslušala vsakega pevca posebej in ga nato dodelila tistemu glasu, ki ga bo pel v zboru. Nad začetnimi vajami smo bili vsi navdušeni, tudi sama voditeljica, ki je ob koncu razkrila, da bo projekt zelo uspešen, če se bomo vsi potrudili in skrbno vložili ves trud v zastavljeno delo. Trenutno je delo kar steklo, čeprav bi potrebovali vsaj deset fantov, da bi naša pevska skupina zadobila pravo sestavo mešanega zbora. To naj bo torej tudi povabilo in spodbuda, predvsem za fante, pa tudi za dekleta, ki jim je všeč petje in, zakaj ne, tudi zabava v družbi. Rekviziti, ki so potrebni za vključitev v zbor, slonijo predvsem na ljubezni do petja, želji po zabavi in družabnosti, nenazadnje pa tudi na dobri volji, ki je ni nikoli preveč.

Ivana

Ljuba, 16 let - Petje mi ugaja in želim se vključiti v ta projekt, da bi se zabavala, izpolnjevala svoje znanje in spoznala sovrstnike. Zanimivo se mi zdi tudi nastopati v tujini.

Karin, 16 let - Čeprav sem mnenja, da je to pozitivna iniciativa, sem precej skeptična glede bodočnosti tega zbora.

Peter, 16 let - Pevsko nisem posebno nadarjen, če pa je res, da bomo nastopili tudi v Amsterdamu, sem celo pripravljen žrtvovati nekaj svojega dragocenega prostega časa.

Eva, 17 let - Mislim, da je to zelo zanimiva in dobra pobuda, pri kateri pa žal ne morem sodelovati, ker že pojem v drugem zboru in nimam veliko prostega časa.

Tomaž, 16 let - Zdi se mi, da si s tem projektom Glasbena Matica skuša pridobiti nekaj popularnosti, da bi se rešila iz tega kriznega obdobja.

Katrin, 16 let - Ta ideja se mi ne zdi koristna; prej obratno! Z ustanovitvijo novega zbora se samo sproži konkurenco na tem področju, ki

KAJ PA DIJAKI MISLIJO O ZBORU?

je že v krizi, saj je precej zborov v škripcih zaradi pomanjkanja pevcev.

Katia, 16 let - Osebnost imam to pobudo za pametno in koristno; če bo malo dobre volje, bo lahko žela tudi velik uspeh. Vsekakor predvidevam, da bo nekaj težav, če ne pri drugem, se bo gotovo kaj zataknilo pri usklajevanju urnikov.

Višješolski zbor in orkester na Prešernovi proslavi v Kulturnem domu, pod vodstvom Iztoka Cergola.

(dalje) ➔

Matija, 15 let - Z mojega zornega kota je to nepotrebna pobuda, saj penalizira lokalno zborovsko tradicijo.

Ivana, 17 let - Lepa iniciativa, škoda, da bo potekala med tednom in se ji bo zato moralo precej zainteresiranih odreči.

Žiga, 16 let - Zborovska dejavnost me ne posebno zanima, predstavljam pa si, da si večina udeležencev želi le potovanje.

Thomas, 15 let - Zamisel se mi zdi posrečena. Mislim, da bo dobro uspela, če bo

zanjo dovolj zanimanja. Zanima me pevski svet, posebno pa me privlačujejo gostovanja.

Andrej, 16 let - Tudi jaz bi rad pel v tem zboru, žal pa nisem posebno intoniran...

Valentina, 16 let - Ideja je dobra, saj z njo lahko mladi dokažemo, da smo sposobni narediti nekaj pametnega. Ponavadi pa je težko obdržati veliko ljudi skupaj, vendar je vsekakor vredno, da se poskusi. Upajmo, da bo stvar uspela, saj je to edini projekt, ki združuje mlade s cele Tržaške.

Sara

PIKA NA I

Na televiziji so prikazali dokumentarec o črnih luknjah v vesolju, ko materija in energija izginjata v določenih področjih v gravitacijska brezna. Zanimivo pa je, da do takrat mi sploh na misel ni prišlo, da bi res izginjali; vedno sem razmišljala samo o tem, kako skozi ta brezna tečeta v neko meni povsem neumljivo resničnost in tam obstajata na nove načine. Lepo!

Če pa zdaj primerjam z vsem tem dogajanjem v vesolju to, kar je za nas najzlahtnejše, to je zavest, um, zavzetost in duhovna doživetja in če pomislim, da je cilj vsega tega le brezno, ali ni najbolj naravna misel ta, da se ogromna galaksija človeških del pretaka v drugačen svet, kjer bo imela drugačne - morda boljše? - možnosti življenja? Je. Prav zato ustvarjati pomeni graditi bodočnost, našo in naših zanamcev. Tega pa se žal povsod in vsi sploh ne zavedajo. Sodobna vrenja mladine, na kulturnih, športnih in preprosto družabnih področjih so le osnova, okvir in možnost za širjenje prostora svobode, da bo človek spoštovan. To je tvorjenje posode, v kateri bo zrasla vsebina, ki bo tem bogatejša, čim hitreje se bomo zavedali, da "samo en jezik je izmed mnogih jezikov tak, da nas duhovno ustvarja" - to je jezik narodne zavednosti, pripadnosti enemu izmed tolikih malih in velikih narodov, ki tvorijo šopek sveta, lastnemu narodu, saj samo v njem čutimo najgloblji pomen besede, njeno melodijo, njen čar in opoj.

Nimajo namreč majhne vrednosti besede "samo enkrat živim in samo enkrat sem Slovenec - in to enkratnost si hočem privoščiti". To so pač besede, ki si jih moramo mi, ustvarjalci in snovalci bodoče velike združene Evrope vzeti kot geslo in vodilo. To so bese-

de, ki jih ne smemo procirati v megleno prihodnost, ampak si jih postaviti v neodločljiv cilj, kot imperativ. V ohranjanju jezika, ki je duša naroda, v ohranjanju in ovrednotenju narodne in kulturne dediščine, v znamenju kulture

MIKROKOZMOS KOT TORIŠČE MAKROKOZMOSA

kot duha, ki obvlada snov, dokažimo, da nismo le kalup naših očetov, a da smo vredni tega imena, da smo vredni sinovi slovenskega naroda. Peklenska sila nas ne sme uničiti, saj imamo nalogo, da v nove okvire vnesemo Besedo, Resnico, Življenje in Ljubezen.

Ker pa sem že tu, naj ujamem dve muhi na en mah. Zgodovina, tista prava, ki ne našteva krajev in bitk, a zgodovina duha, no, ta zgodovina nas uči, da v vsako dobro vdira zlo, barbarstvo ali ideologija, ki ve le za eno idejo in jo uveljavlja z brutalno silo, saj je edino ta ideja pravilna in kot taka ima pravico zavzeti ves prostor. To je omejenost, primitivizem, uklenjenost, ki pa postaja nemočno pred vseobsežnostjo in gibčnostjo mladega duha. Prav zato smo mladi poklicani kot oznanjevalci večnega zmagoslavja, saj svet ni le kaos, a tudi kozmos. In v tej antitezi zmaga orjaška sila mladostnega zagona v imenu lastnega naroda. Prav zato je vsak mikrokozmos torišče, kjer se odloča usoda makrokozmosa.

Zulejka Paškuljin

Že v lanskem šolskem letu se je med dijaki tedanjega II. klasičnega liceja "F. Prešeren" porodila zamisel, da bi se udeležili televizijske oddaje "Per un pugno di libri", med katero se višješolci dveh šol pomerijo v znanju literature in splošne kulture. Lani smo se temu morali odpovedati, ker je bilo maja prepozno za prijavo, letos pa je prof. Nada Gerželj že zelo zgodaj navezala stike z organizatorji in nas prijavila. Organizatorji so sicer izrazili bojazen, da bi nas lahko oviralo dejstvo, da poteka vsa oddaja v italijanščini, profesorica pa jih je pomirila z zagotovilom, da ne bo to povzročalo nobenih težav.

NAŠ LICEJ NA TELEVIZIJI

Ko smo dijaki izvedeli, da se bomo torej oddaje udeležili, je zavlada-
lo ne samo med nami, ampak tudi med profesorji veliko navdušenje. Ker mora ekipo sestavljati od 20 do 25 višješolcev, dijakov III. kl.l., ki je bil pobudnik vsega, pa je le sedem, je bilo treba najprej sestaviti še preostali del ekipe. Prevladala je odločitev o sodelovanju dijakov vseh petih razredov klasičnega in znanstvenega liceja. Njim so se pridružili še posamezniki iz četrtega razreda in I. kl.l..

Začele so se mrzlične priprave. Ker posredujejo naslov knjige, ki ima na oddaji osrednjo vlogo, šele dvajset dni pred snemanjem oddaje, se je prof. Gerželj odločila, da se bomo dijaki začeli učiti dela svetovne literature. Ena izmed iger te oddaje namreč predvideva, da morajo dijaki v eni minuti povedati imena avtorjev trinajstih del svetovne literature.

Ker so se iz dneva v dan naslovi del in pisatelji množili, smo se dijaki razdelili v štiri skupine. Nekateri dijaki smo se učili vsa italijanska literarna dela, nekateri "samo" angleška in ameriška, spet druga skupina je "gulila" francoske in

nemške avtorje, nekateri dijaki pa "samo" ruske, španske in druge važnejše avtorje svetovne literature, ki ne spadajo k nobeni od prej naštetih skupin. Dijaki smo tako spoznali številne nove avtorje, za katere prej nismo še slišali, spoznali naslove njihovih del in si skušali zapomniti tudi najtežje izgovorljiva imena avtorjev.

Točno dvajset dni pred snemanjem so nam organizatorji posredovali naslov knjige, ki naj bi imela na oddaji osrednjo vlogo: "Il cavaliere inesistente" Itala Calvina. Profesorica nam je naročila, naj si knjigo takoj preberemo. Posameznim dvojicam ali trojicam dijakov je dodelila po eno poglavje, ki naj bi se ga vsak natančno naučil. Učenje je potekalo na nekoliko drugačen način, saj ni bil cilj ta, da dijak razume smisel zgodbe, ampak da memorira čim več podrobnosti. Tako smo se učili na pamet cele odstavke, odgovore na posamezna vprašanja junakov in podobno.

Ob vsem tem smo se morali pripraviti za igro, pri kateri bi odgovarjali na vprašanja o zgodovinskih in kulturnih dogodkih pred letom 1959 - to je namreč letnica izida Calvinovega romana - in po njem. Ponovno smo se razdelili v dve skupini: klasiki in dijaki iz C razreda smo se učili zgodovinske dogodke, filme, iznajdbe in druge kulturne dogodke pred letom 1959, A-jevci in B-jevci pa dogodke po letu 1959.

Na začetku smo vadili in ponavljali nekajkrat na teden, v zadnjih dveh tednih pa vsak dan. Tudi med "novembrskimi" počitnicami smo se vsak dan

sestajali na šoli. Pri tem moramo

poudariti predvsem veliko požrtvovalnost prof. Gerželj, Klanjšček, Breclj in Fornazarič, ki so nam sledile v zadnjih dneh.

Morali smo še izvoliti predstavnika ekipe, ki odgovarja na vprašanja. Z dviganjem rok smo odločili, da nas bo predstavljala Vesna iz III. kl.l..

Ker smo dijaki izrazili željo, da bi preživeli v Rimu vsaj en dan, da bi si tako lahko ogledali vsaj najvažnejše zanimivosti mesta, so nam organizatorji to omogočili. Tako smo s prof. Gerželj in prof. Breclj odpotovali z vlakom že v soboto, 3. novembra, preživeli prekrasno sončno nedeljo po rimskih ulicah in se 5. novembra udeležili snemanja oddaje.

Nasprotna ekipa, ki je prihajala iz kraja La Terza, blizu Taranta, je tudi preživela dan v Rimu, tako da smo imeli možnost, da smo z njimi sklenili delno "prijateljske" vezi (to predvsem naši fantje z dekletji), saj so tudi nasprotniki prenočevali v istem hotelu.

5. novembra nas je ob 11.20 avtobus odpeljal do sedeža RAI. Tu so nam ponudili kosilo v menzi in ob pol štirih so začeli s snemanjem oddaje. V studiu smo se posedli po točno določenem vrstnem redu, ki sta ga določili profesorici. Šele nekaj ur pred snemanjem smo ugotovili, da

(dalje) ➤

NAVDUŠUJOČ NASTOP NA ODDAJI »PER UN PUGNO DI LIBRI«

Člani ekipe
liceja "F.
Prešeren", ki
so nastopili na
oddaji.

bo ekipo dopolnil znan novinar Beppe Severgnini, saj je po pravilih vsaki ekipi dodeljen kak znani filmski igralec ali novinar.

Voditej oddaje Neri Marcorè je najprej predstavil nas, nato pa še nasprotno ekipo. Pri prvi igri smo odgovorili točno na vsa vprašanja, le pri drugem, ki je veljalo šest točk, se nam je pone srečilo. Na vprašanje, kateri izmed filmov je zmagal leta 1981 posebno nagrado občinstva na filmskem festivalu v Benetkah, med filmi Fellinija, Olmija in Morettija,

smo poslušali nasvet Severgninija in odgovorili, da je to Olmijev film, čeprav so nekateri dijaki slutili, da je bil zmagovalec Morettijev film.

Kljub temu nismo vrgli puške v koruzo. V naslednji igri o avtorjih smo se zelo dobro izkazali, saj smo točno povedali vse avtorje razen enega, ki ga sploh nismo poznali in tudi profesorica je potrdila, da je to malo znan avtor. Zelo dobro smo odgovarjali tudi na vprašanja o Calvinovem romanu, toda prej izgubljene točke so nam onemogočile,

da bi premagali nasprotnike, ki so sicer odgovarjali vedno na lažja vprašanja in so bili včasih tudi pri odgovorih na vprašanja o knjigi preveč površni.

Kljub temu so nas profesorice pohvalile, ker smo se lepo izkazali, in prav vsi so zelo pozitivno ocenili to izkušnjo. Žalostno vzdusje, ki je sicer po oddaji prevladalo med nami, pa se je kmalu spremenilo, ko smo na sedežu RAI srečali znano televizijsko zvezdo Anno Falchi.

Veronika

Je privlačnost vse stvar instinkta? Nikakor ne.

Že res, da človek v teku tisočletij ni mogel popolnoma zbrisati določenih nagonov, kot je na primer težnja k izbiri zdravega in močnega partnerja, ki bo primeren za ohranjanje in nadaljevanje vrste.

Človek pa je te nagone nekako maskiral in jih manipuliral - s kulturo. Precej esplikativen primer te preobrazbe so rituali.

Vzemimo ples: smisel plesov parjenja pri živalih ni ta, da samec očara partnerko, pač pa da dokaže svojo moč in spretnost. V temelju plesa, nekaterih drugih ritualih in človeških modelih obnašanja tudi danes ostaja zapisana matrica primitivnih nagonov. Vendar je človeška družba razvila najprimitivnejše rituale in jih popeljala na višji nivo, tako da se je včasih prvotni namen le-teh zabilisal in se je umaknil v podzavestno sfero.

Petra je odlična plesalka. Glasba jo navdihne in jo popelje kamorkoli. Njeni gibi so mehki in senzualni. Nekoč mi je priznala, da se zaljubi v vsakega fanta, ki ji zna "nadeti peruti", ko zapleše z njo. "Tudi ko je

fant drugače neprilvačen, vedno naredi name vtis, če me v plesu zna voditi, če najdeva simbiozo v gibih. Ne vem, kako je s tem... če je dober plesalec kratkomalo izgubim glavo..."

Ni čudno, da je tako. Ples poudarja sex-appeal osebe, ker vsebuje tisto primarno sporočilo o fizični moči in sposobnosti, ki še vedno zelo intenzivno deluje na našo podzavest.

Isto se dogaja pri športu. Zakaj je spremljanje in navijanje za športnike tako navdušujoče? Zakaj so atleti, športniki tako privlačni? Koliko deklet poznate, ki vzdihujejo za Del Pierom ali za Pippom Inzaghiem? Morda je to zaradi njihovih nežnih zelenih, oziroma modrih oči, morda pa še zaradi česa drugega. Zopet lahko ugotovimo, da je šport kulturna dejavnost, v katero je človek maskiral sporočilo dokazovanja svoje fizične moči in spretnosti. Gre torej za dejavnost, ki nosi v sebi sporočilo o sex-appealu.

Kultura je prvotno sexy-sporočilo v nekaterih primerih celo tako zabrisala, da se na primer dogaja, da nekatere moške oziroma ženske športe spremljajo pretežno pripadniki istega spola, ne pa obratnega. Tako danes ne moremo govoriti o tem, da ljudje plešejo ali da se ukvarjajo s športom zato, da bi predstavnikom obratnega spola dokazali, česa so sposobni in jih tako očarali in privlačili. Je pa res, dragi zapeljavalci, da boste imeli več kot kakšno možnost pri osvajanju, če boste omenjene mehanizme podzvesti in šifriranih prvotnih nagonov poznali in jih pridno uporabili v svojo korist. Vso srečo vam pri tem želi,

vaša Biba

ZAKAJ JE DEL PIERO TAKO VSEČ DEKLETOM

POSTATI OČARLJIV S PLESOM IN ŠPORTOM

23/06/99

P_{OET}

TI,
KI PIŠEŠ PESMI
ZA LJUDI,
TEBI NAJ DONI TA PESEM.

NEŽNIM DUŠAM
POKLONI ZLATE BESEDE,
KI ZVENIJO KOT
BRENČEČE HARMONIJE HARFE.

TISTIM,
KI SO NEHALI
UPATI,
POKAŽI SONČNI ŽAREK
MED ČRNIMI OBLAKI.

TISTIM,
KI UPAJO V
POSADKANE NITI ŽIVLJENJA,
PELJI JIH TJA,
KJER BODO VIDELI VSAKDANJOST
REALNOST
RESNICO.

TI,
KI PIŠEŠ PESMI
ZA LJUDI,
NAJ TI BO
VSAKDANJA RESNICA
DUHOVNA HRANA.

Breda Sosič

PISMO UREDNIŠTVU

Spoštovani mladi tržaški Slovenci,
cenjena oba urednika ga. Mitja Tretjak
in Rok Oppelt,

Vajina uvodnika Kam nas pelje globalizacija
in Ko pes ne maha več z repom sta me pripeljala
k pisanju teh vrstic. Oprostite mi vsi člani
uredniškega odbora, da se kot starejši občan
ali bralec "Mladike" javljam s kritičnimi pripombami
k zgoraj omenjenim temam.

Prvi mladenič nam piše, da protestniki iz
Genove nočejo sprejemati odločitve "velikih".
To so nasprotniki globalizacije, nam razlaga in
dodaja: "Žal so protestniki za sabo pustili skorajda
opustošeno Genovo," in so nasprotniki
zahodnjaške filozofije, ki že dalj časa kraljuje
nad celim svetom, ter raste in raste...
Dejansko je izrodek "civilnega Zahoda". Toliko
skrajšano povedano.

Drugi mož, Rok Oppelt, misli podobno, pa
nam citira analizo filozofa iz Ljubljane, iz tednika
"Mladina": »Slovenski filozof Slavoj Žižek je
v Mladini pravilno poudaril, da sta stolpa
WTC-ja bila središče virtualnega kapitalizma
in finančnih špekulacij.«

Mladi rastniki naj torej razmišljajo in se
odločajo po mislih marksističnega filozofa, saj
je mož "pravilno" poudaril, kaj sta bila oba
uničena nebotičnika, tako Rok Oppelt...

Zato se oglašam iz Nemčije v Trst. Takšno
prikazovanje je silno neresnično in nam kaže,
da oba uvodničarja še nista zrela za presojanje
svetovnih dogajanj. Seveda skušata tržaško
mladino usmerjati v sfantazirano in neresnično
smer. Tako kot so že vedno delovali sve-

točni komunisti iz kominterne pod Stalinom in
v Sloveniji Kardelj, v Italiji pa Togliatti...

Želim Vas opozoriti na te napake, ki so nam
povzročile veliko gorja.

S spoštovanjem in pozdravi,

Karl Cepl

...

poštovani gospod Cepl!

SNajlepše se Vam zahvaljujemo za
Vaše pripombe. Naša dva uvodničarja
sta mlada študenta in se ne ukvarjata poklicno
ne s časnikarstvom, ne s politiko. Zato njuna
komentarja nista in ne moreta biti razčlenjeni
in poglobljeni analizi mednarodnih dogodkov.
Izražata pa mnenji avtorjev in sta slika tega,
kar veliko število mladih misli o globalizaciji in
terorističnih atentatih v Ameriki. Predlagamo,
da uvodnika berete v tej luči. Mladi vseh generacij
smo bili vedno nekoliko uporniški in smo
želeli biti antikonformisti, originalni v svojih idejah
in mnenjih. Koliko nam je - in nam še uspeva,
je drugo vprašanje. Vendar trdno verjamemo v to,
kar delamo, čeprav se večkrat lahko tudi zmotimo.
Če se Vam zdita članka nepopolna, vedite, da
nismo želeli nikogar prepričati o ničemer. Radi
ohranjamo skromno držo in zato dobro vemo, da
samo izražamo lastno mnenje in mnenje (nekaterih)
naših sovrstnikov.

Vsekakor pa smo počaščeni zaradi Vaše
pozornosti in Vas vabimo, da še naprej berete
našo mladinsko revijo.

Uredništvo